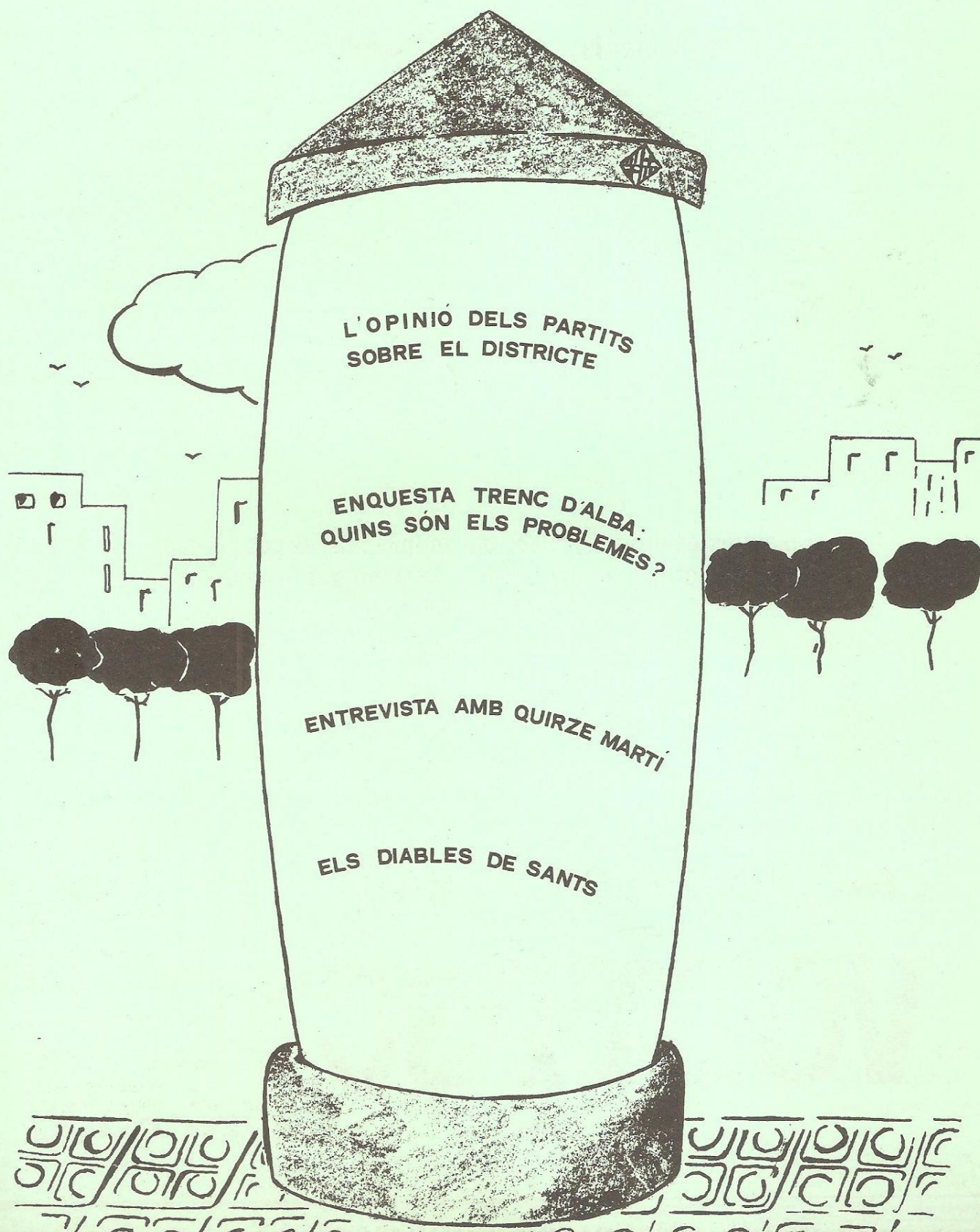

Trenc d'Alba

Revista d'informació i animació cultural
Sants ~ Hostafrancs ~ La Bordeta

num. 9 MAIG - 83 75 ptes.

Josep Espinàs i Xivillé

54 anys, nascut a Barcelona, casat, pare de 3 fills, químic, militant socialista des de l'any 1965. Membre de les comissions de barri des dels primers moments, i del Centre Social de Sants, del qual va formar part com a membre en diverses juntes.

Insert en els moviments escolars, és membre fundador de l'Escola Proa.

Conseller del Districte VII en el primer ajuntament democràtic.

Actualment és el director de serveis del Districte VII.

És candidat a regidor de l'Ajuntament de Barcelona per la llista del PSC (PSC-PSOE).

Jordi Sisquella i Cusó

37 anys, nascut a Sants, casat, pare de 2 nenes, professor, militant socialista des de l'any 1970, participà en els moviments estudiantils que propiciaren la formació del SDEUB, es tancà a la caputxinada.

Ex-jugador internacional de hockey.

Soci del Centre Social de Sants i membre fundador de l'Associació de Veïns de Sants-Sol de Baix, de la qual va ser membre de totes les juntes.

Conseller del Districte VII, actualment és el coordinador d'ensenyament del Districte VII.

És candidat a regidor de l'Ajuntament de Barcelona, per la llista del PSC (PSC-PSOE).

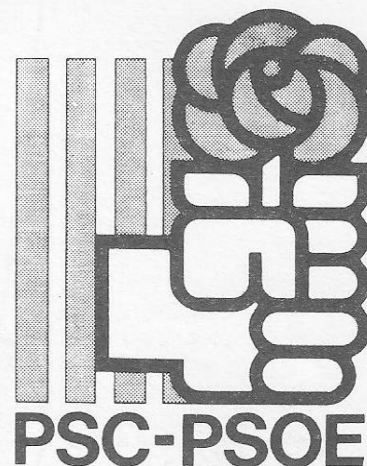
En aquestes properes eleccions municipals, es pot guanyar molt. I es pot guanyar molt perquè ja sabem que els ajuntaments socialistes són capaços d'administrar molt millor les nostres ciutats. Administrar-les d'una manera honesta i responsable, amb una total transparència de la seva gestió.

Sabem el que podem guanyar d'ara endavant amb els socialistes.

I sabem el que s'ha de fer perquè guanyi el Poble.

Perquè guanyi el Poble.

VOTA PSC

EDITORIAL

Estem molt aprop d'unes noves eleccions: les més trascendents per a la vida del nostre barri. Arriben de nou promeses i els programes electorals. Després ja se sap... fins d'aquí quatre anys més. L'enquesta que ha realitzat Trenc d'Alba ha vingut a demostrar que poden canviar algunes coses però que els problemes de sempre continuen sense resoldre's. L'opinió del ciutadà no ha variat massa en els darrers anys: més zones verdes, més equipaments, més tranquil·litat. Passen els anys i les reivindicacions no canvien. Però l'enquesta també ens demostra quelcom positiu. En les eleccions municipals la lluita no és tan partidista com en unes eleccions generals. I la prova és que, segons l'enquesta, molts dels votants de CiU no han tingut cap recel a manifestar que la tasca de l'ajuntament els sembla bona. Com tampoc han tingut prejudicis molts votants del PSUC -i àdhuc del mateix PSC- a manifestar que la gestió de l'ajuntament ha estat més aviat fluixa. I resulta molt curiós comprovar com molts dels nostres veïns, la majoria, no consideren problemes molts dels assumptes que sobre el barri ha publicat darrerament la premsa. Gairebé ningú no ens ha parlat dels Centres Cívics, del Pla del barri, dels superdistrictes, de l'Espanya Industrial o de les entitats. Manca d'informació o són realment problemes de petites minories que juguen a fer política?

Nosaltres desitjaríem només que el proper ajuntament es prengués més seriosament això que s'ha anomenat descentralització i participació ciutadana. Cal potenciar de debò els Consells Municipals de Districte. És el primer pas. Els Consells han de ser el camí més curt per a resoldre els problemes del barri. El mateix Ajuntament ha reconegut en els seus fulls de l'exposició "Qui és Barcel·lona?" que els Consells de Districte no han tingut massa estabilitat: "Des de l'any 79 -diu el full de l'ajuntament- fins avui han canviat anualment al voltant d'un 30% de la totalitat dels membres". Segons aquest full, la causa d'aquesta inestabilitat ha estat "el mateix funcionament dels Consells que exigeix un nombre d'hores de dedicació que en la pràctica no tots els membres estan en condicions d'oferir, i, d'altra banda, en l'origen dels canvis s'hi troba la dinàmica interna dels partits que ha de substituir els seus homes en les institucions i entitats a mesura que les circumstàncies ho exigeixen". Tot això diu ben poc a favor dels partits i dels programes. Però sempre és bona l'autocrítica i el mateix alcalde senyor Maragall -tal com ho publicaven en el número 7 de la nostra revista- vol potenciar al màxim la figura del regidor del districte.

Ah! i no volem acabar sense parlar de desconfiança. ¿No penseu que és una mica desconcertant que cada vegada que arriben unes eleccions tothom parli de canvis? Ja se sap que això és la democràcia. Però, això crea desconfiança perquè l'elector mig, l'home del carrer, ja no sap si s'han fet poques o moltes coses o si s'han fet bé o malament.

DIRECTOR

Alfred Pioó

CONSELL DE REDACCIÓ

Manel Gómez

Eduard Castaño

Aleix Ferrater

HAN COL·LABORAT EN LA REDACCIÓ D'AQUEST

NUMERO:

Anna Rubio

David Stardust

M. Angels López

Sergi Doria

Guzmán Alvarez

Josep Ribas

Paco Pinazo

Júlia Badal

Alfred Rodríguez

Dolors Ramos

Josep Martínez

Rosa M. Picó

Jordi Teixidó

Enrique Molina

Pere García

Escola Proa

FOTOGRAFIA

Teresa Tarabal

Mercè Rovira

DIBUIX

Mario Sánchez

REDACCIÓ

Riego, 28

Tel. 325.12.65

BARCELONA-14

Imprès a

Ibars c/ Sepúlveda, 171

DIPOSIT LEGAL

B. 9486-82

TRENC D'ALBA no es fa necessàriament solidari de les opinions expressades pels seus col·laboradors.

Amb les eleccions municipals ja a la cantonada Trenc d'Alba ha ficat el nas a les seus dels principals partits polítics per esbrinar què pensen, o prometen, fer als nostres tres barris. Com podreu veure, les diferències entre un i altre programa no són massa grans; en fi, tot seguit us oferim el ventall electoral actual pels nostres barris.

I comencem pels actuals guanyadors de les darreres eleccions municipals, els socialistes del PSC (PSC-PSOE).

El que cal destacar és la línia continuïsta duta fins ara. Ells creuen que la primera etapa ha estat força positiva i que aquesta segona, en cas de guanyar-la, serà molt més fluïda.

Però anem per parts, pel que respecta a la descentralització administrativa hi aprofundiran més tot i buscant nous espais per a nous funcionaris. En aquest apartat destaquen la funció dels Centres Cívics; s'ha d'inaugurar ràpidament el Centre de les Cotxeres i potenciar-los; és molt important la seva funció. En l'aspecte urbanístic s'ha d'acabar les obres de la plaça de l'Estació, de les Cotxeres, de la plaça Corrades i Bosch, de la plaça de Màlaga, de la plaça de la Farga, del carrer Olzinelles, de l'Espanya Industrial. S'ha de crear terrenys esportius a la Magòria, a la plaça de la Farga, a Betlem Petit, a la fàbrica d'olis, a l'Espanya Industrial, a Sol de Baix. S'ha de crear zona d'equipaments per a Can Batlló. Pel que fa a la cultura, s'ha de descentralitzar, no portant-la als barris, sinó que neixi d'ells; potenciar les festes majors i, en general, continuar en la línia de portes obertes i de bones relacions amb les entitats.

ELS PARTITS POLÍTICS

Un dels principals partits que presentarà dura batalla als socialistes del PSC serà Alianza Popular. Hem parlat amb Manuel Barros, president del districte VII d'AP, i ens ha manifestat el següent: Sants ha de tornar a ser el que era. S'ha de potenciar les zones esportives, molt escasses al barri, per exemple a Magòria, i les entitats esportives; creació d'un camp de futbol digne, a Sants mateix, per a la U.E. Sants. S'ha de crear Col·legis Nacionals. S'han de treure els rails de la Carretera i de l'avinguda Madrid i asfaltar-los de nou. El carrer Joan Güell s'ha d'asfaltar millor. S'ha de potenciar la cultura de les entitats, crear noves biblioteques públiques. Pel que respecta als Centres Cí-

vics, cal potenciar-los sense discriminar ningú. Urbanísticament s'ha d'obrir la Riera Blanca i acabar els ponts del Metro. Per l'Espanya Industrial es podria crear una residència per a la tercera edat, un poliesportiu, una biblioteca, un centre cultural i una gran zona verda. L'Estació de Sants i la seva plaça s'hauria de dividir en tres zones, una per a aparcament, una altra per a zona verda i una tercera esportiva. Al barri d'Hostafrancs s'haurien de fer una sèrie d'obres: remodelar-lo, acondicionar-lo, regular tràfic, arreglar vivendes, i eixamplar les voreres de la zona del mercat donant prioritat al vianant. En resum, donar esbarjo als ciutadans, tant als carrers com a les places.

POSEN L'ULL A SANTS

Una alternativa per l'esquerra dels actuals mandataris de l'Ajuntament pot ser el Partit dels Comunistes de Catalunya (PCC). El seu punt més destacable és que pensa recuperar els municipis històrics de Barcelona, entre els quals es troba, lògicament, Sants.

Un dels partits que té més possibilitats d'aconseguir l'alcaldia de Barcelona és Convergència Democràtica de Catalunya, que, per boca del senyor Miró i Ardèvol, ens ha manifestat el següent: Hi ha dues prioritats bàsiques en el programa de CiU: la finalització de les obres de la plaça de l'Estació, tot i revisant la infraestructura de la pla-

ça, que està força deteriorada. La segona és acabar, també, les obres de l'Espanya Industrial amb caràcter d'urgència. Aquests són els dos pilars bàsics. Després hi ha una sèrie de punts que ara us exposem: que l'Estació de la Magòria sigui per a la ciutat, principalment en l'aspecte esportiu. Creació d'un Institut al barri d'Hostafrancs. Asfaltar de nou la Carretera de Sants, després d'haver arrencat les vies del tramvia, ja que l'estat actual de la mateixa és pèssim. Millorar la línia del microbús nº 91, que actualment circula de les Rambles a La Bordeta. Aquests són els punts fonamentals del pla d'actuació al barri de Sants de l'alternativa convergent.

I ja per finalitzar us oferim la proposta del Partit Socialista Unificat de Catalunya (PSUC). D'un ampli dossier de cinc folis es pot resumir el següent: en primer lloc es fa una valoració positiva dels quatre anys, amb algun "però". Cal potenciar i millorar la descentralització feta fins ara per l'Ajuntament i perfeccionar la seva informació que consideren escassa. És necessària una participació activa dels ciutadans i, en concret, de les entitats, i més concretament, potenciar el Secretariat d'Entitats. Es recull la idea de fer un Congrés sobre la ciutat i els seus barris. També es reclama la dedicació exclusiva dels regidors del Consell, i un estudi de les realitats del barri (augment de la població, per exemple) per evitar la despersonalització del mateix, ja que es podria arribar a que Sants fos un barri dormitori -evitar-ho- per tant s'ha de potenciar certes petites indústries perquè la gent no se'n vagi del barri, i mirar de dotar les zones perifèriques, bastant desassistides. Els Centres Cívics cal harmonitzar-los. I cal potenciar la personalitat de Sants; així s'ha d'ajudar a la premsa i la ràdio locals, a l'Arxiu Històric, s'ha de potenciar la bona habitabilitat urbanística del barri (edificis de la Carretera, plaça de Huesca, etc.) i cal, també, que hi hagi una bona comunicació entre els veïns. En resum, Sants, Hostafrancs i La Bordeta han de ser per als veïns i per al barri.

Aleix Ferrater.

Barcelona
ganarà.
PSC PSC-PSUC
Pedraza
ara, tu Tria Barcelona
amb VOTA
en coalic
CDP y UNIC LIBERAL

ELS NOSTRES CANDIDATS

Josep Espinàs i Xivillé, nascut el 25 de novembre del 1928 a Barcelona; és casat i té tres fills, dues noies i un noi. Fou un dels membres fundadors de l'Editorial Nova Terra allà pel 1958, una de les editorials més progressistes d'aquells anys durs de repressió cultural. Cap a mitjans dels anys 60 entrà a militar en el Moviment Socialista de Catalunya (MSC), posteriorment a la Convergència Socialista de Catalunya, Partit Socialista de Catalunya-Congrés (PSC-C), i en l'actualitat al Partit dels Socialistes de Catalunya, PSC (PSC-PSOE). També fou un dels membres fundadors de l'Escola Proa, a través de l'Escola Activa de Pares. Soci del Centre Social de Sants, ha vent format part de la seva Junta Directiva. Ha estat candidat pel PSC a les eleccions generals del 1977, a les municipals del 1979, i en les actuals, municipals també. Des del 1979 fins a finals del 80 fou responsable de Cultura del Consell Municipal del Districte VII. Home molt afable, senzill i, com s'ha pogut veure en el seu historial, amb un llarg currículum lligat al barri, tant en l'aspecte purament polític, com en el social. Té marcats, com a objectius fonamentals en el propers quatre anys de mandat, en cas d'aconseguir-los, l'urbanisme i els problemes escolars.

Juli Modesto i Urgell, nascut a Sants fa cinquanta-dos anys, concretament el 27 de desembre de 1930, és casat i té un fill. En l'actualitat desenvolupa el càrrec de Conseller Municipal del Districte VII i, des del 1979 és militant de Convergència Democràtica de Catalunya (CDC). Donat és un home molt conegut al barri està ben relacionat amb algunes entitats, com l'Orfeó de Sants o La Vinya de Sants. És una persona molt preocupada per tot allò que estigui relacionat amb el nostre barri i, que té, entre cella i cella, un objectiu per sobre dels altres: la descentralització. També li preocupen les actuals relacions de les Entitats amb l'Ajuntament, que es proposa millorar, fent de la Casa Gran un òrgan de consulta d'aquestes, i no un òrgan de competència, especialment pel que fa als Centres Cívics.

Cal evitar l'asfalt i el portland i aconseguir més espais verds; en aquest aspecte cal parar la bogeria de les palmeres, puix que ens trobem a Catalunya i no a l'Àfrica. Els serveis públics han de ser gratuïts per a minusvàlids i per a la tercera edat, i cal crear el policia local o de barri.

Manuel Barros Meire neix a Junquera de Anví, província d'Orense, el 12 de desembre de 1929. El 1952 es trasllada a Port de la Selva i, finalment, el 1955 passa a residir definitivament a Barcelona, on, des de fa quinze anys, viu a la Riera Blanca. És vidu i té dos fills, un noi i una noia. Per l'abril del 1980 passà a militar a Aliança Popular, d'on ara n'és el president del Districte VII. És un home molt inquiet pel seu barri i conegut, també, sobretot per la Riera Blanca i La Bordeta en general, on desenvolupa una gran activitat en els àmbits esportius. És soci i tresorer del Club de Futbol Sant Isidre, de La Bordeta, i una de les seves principals motivacions és recuperar Sants, és a dir, que el nostre barri torni a ser el que era, tant en l'aspecte social, com en el cultural, esportiu, educatiu; potenciar i ajudar, en tot el possible, a entitats que han tingut un passat amb cert prestigi, i que ara estan un xic oblidades. Sants ha de tornar a ser una barriada culta, on els nanos no hagin d'anar, en una primera etapa, a estudiar fora d'on han nascut; on els futbolistes no hagin d'anar a Montjuïc a desenvolupar el seu esport; on, en fi, es trobin ben identificats amb el seu barri.

Papeleria SOLER

FOTOCOPIAS

COPIAS de PLANCS

TRABAJOS de IMPRENTA

OFFSET

Santa Catalina, 19 Tel. 339 76 75 BARCELONA-14

Anselm Cartanyà i Gómez el tenim entre nosaltres des de fa 56 anys. És casat i té dos fills, un noi i una noia. La seva tasca social ha estat, i està, a la Unió Excursionista de Catalunya de Sants, on ha estat president durant uns anys; encarregat i secretari de l'Arxiu Històric de Sants; membre de la Comissió Executiva del Secretariat d'Entitats de Sants, Hostafrancs i La Bordeta. Políticament és militant del Partit Socialista Unificat de Catalunya (PSUC), i ara es presenta, per primera vegada, a unes eleccions. Treballa com a mestre a l'Escola Professional de la SEAT i considera una prioritat que el nostre barri sigui pel ciutadà i per Sants; que l'Ajuntament estigui al servei del ciutadà i de Sants. Un altre dels principals objectius d'en Cartanyà i del PSUC és la dedicació plena i exclusiva del regidor del Consell del Districte.

Lluís López del Castillo va néixer el 27 d'agost de 1938 a la Torrassa (L'Hospitalet). Viu al nostre barri des de fa 16 anys. És casat i té tres fills, dues noies i un noi.

La seva vida professional transcorre entre traduccions i correccions durant 10 anys i l'ensenyament des de en fa 23, en diversos aspectes. Actualment és mestre de l'Escola Barrufet, de l'Escola de Magisteri de Sant Cugat, membre de l'Assessoria de Didàctica del Català i del Grup Català de Sociolingüística, autor de diversos llibres de llenguatge.

Va ingressar al PSUC l'any 1975. Durant un temps va ser responsable polític del Districte VII. És el setè de la candidatura per Barcelona del Partit dels Comunistes de Catalunya (PCC) a aquestes eleccions municipals.

recuperem pel poble els municipis històrics

FEM LA CIUTAT HABITABLE

SANTS MUNICIPI LLIURE

ara

VOTA

més que mai

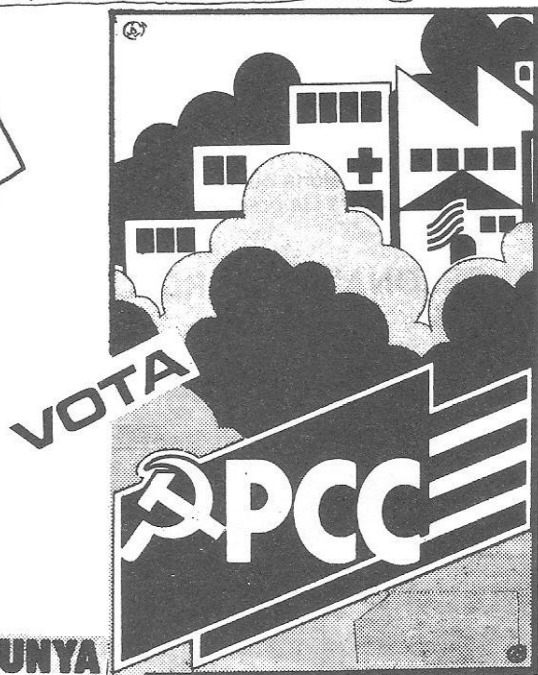
COMUNISTA

LLUITEM PER SOBREVIVRE
OTAN NO!

BARCELONA METROPÒLIS-ESTAT
NO!

1983
CENTENARI DE LA MORT DE RAUL SOLÍS
PCC

PARTIT DELS COMUNISTES DE CATALUNYA

A Catalunya,
a l'esquerra,
PSUC

Jordi Solé Tura

PSUC

**El teu
millor
Alcalde**

i a Sants,

**ANSELM
CARTANYÀ**

**MANEL
BLANCO**

ja ens coneixes!!

PSUC
districte VII^è

Fraga con todos. Pedrós con Barcelona.

L'alternativa segura.

Alexandre Pedrós és l'única alternativa segura i vàlida per canviar a millor la nostra ciutat, amb realitats i no amb promeses.

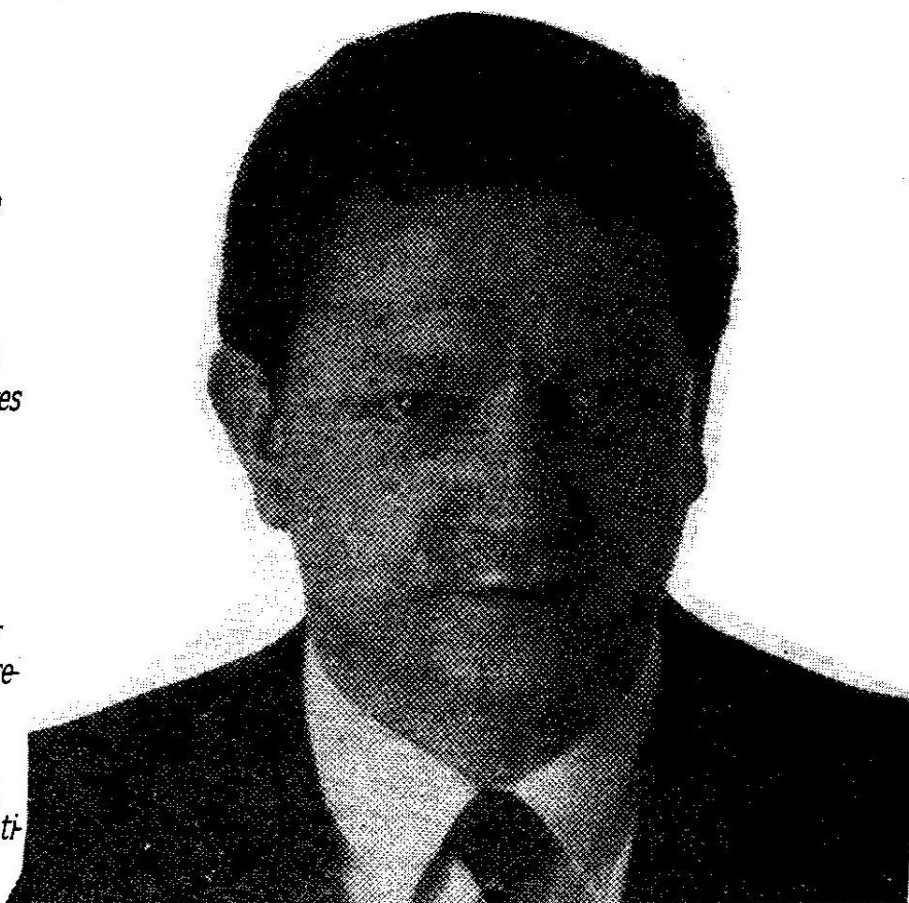
Alexandre Pedrós és l'única solució fiable per reduir els impostos abusius, agilitzar la gestió municipal, sanejar la hisenda passant els deutes municipals a l'Estat i suprimir l'estructura paral·lela creada per l'Administració Socialista.

Alexandre Pedrós és l'única possibilitat ferma per arreglar els enormes disbarats socialistes en el transport, educació i sanitat.

Alexandre Pedrós és l'única esperança real per acabar amb la mendicitat al carrer i la inseguretat ciutadana.

Només Alexandre Pedrós pot complir el gran programa de treball i esforç d'Aliança Popular, convertint-se en la millor i més segura alternativa, perquè tot vagi millor a Barcelona.

AP en coalició amb PDP i Unió Liberal.

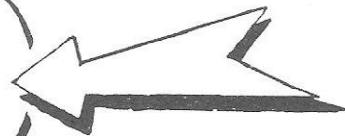
VOTA

en coalición con

OPINIÓ

ENQUESTA

3 d'abril 1979

AIXÍ VAM VOTAR A LES DARRERES
ELECCIONS MUNICIPALS.

electors: 106.953
votants: 59.644
abstenció: 44,3%

Partits i coalicions	vots	%
P.S.C.	21.452	36,0%
P.S.U.C.	12.202	20,4%
C i U	10.988	18,4%
CC-UCD	7.758	13,0%
E.R.C.	4.257	7,1%
Coalición Democrática	1.012	1,6%

28 d'octubre 1982

I AIXÍ VA VOTAR EL DISTRICTE
A LES DARRERES ELECCIONS
GENERALS.

electors: 104.002
vots emesos: 84.599
abstenció: 18,6%

Partits i coalicions	vots	%
P.S.C.	35.174	41,5%
C i U	19.894	23,5%
AP-PDP	13.111	15,4%
E.R.C.	5.033	5,9%
P.S.U.C.	3.869	4,5%
C.D.S.	1.943	2,2%
CC-UCD	1.259	1,4%

OPINIÓ DE 4 ANYS D'AJUNTAMENT SOCIALISTA

Molt bé	7%
Bé	26%
Normal	24%
Malament	16%
Fatal	7%
No sap/no contesta	20%

QUINS SÓN ELS PROBLEMES DEL BARRI?

Manca de zones verdes ..	24%
Manca d'equipaments	11%
Massa trànsit i poc aparcament	9%
Delinqüència	5%
Poca assistència sanitària	5%
No hi cap problema	5%
L'Espanya Industrial ...	4%
Manca d'escoles	4%
Carretera de Sants (per una sola via)	3%
Debilitament de l'associacionisme	3%
Contaminació	2%
D'altres problemes	4%
No sap/no contesta	21%

ELS VOTANTS DELS TRES PRINCI- PALS PARTITS A L'ANY 79, VALO- REN L'AJUNTAMENT SOCIALISTA

<u>C i U</u>	
Bé	33%
Normal	51%
Malament	16%
<u>P.S.C.</u>	
Molt bé	10%
Bé	47%
Normal	28%
Malament	10%
Fatal	5%
<u>P.S.U.C.</u>	
Bé	44%
Normal	23%
Malament	33%

Enquesta realitzada els dies
30 de març, 6 i 9 d'abril.
Lloc de l'enquesta: Mercat Hos-
tafrancs, La Bordeta/Olzinel-
les, Olzinelles/Constitució,
Riego/Sants, Moianès/Creu Co-
berta.

Persones enquestades: 134.

Dones: 44%
Homes: 56%

Professió

Administratius	17%
Mestresses	13%
Estudiants	12%
Comerç	11%
Jubilats	7%
Prof. lliberals	6%
Aturats	5%
Altres prof.	29%

Edat

18-25	24%
26-35	19%
36-45	23%
46-60	18%
més de 60	16%

BARCELONA

VOL RESULTATS

Juli Modesto i Urgell

JULI MODESTO l'home fort del barri a les llistes de **Convergència i Unió** per les properes eleccions municipals.

- Darrerament, un dels temes més polèmics que ha viscut el barri és el dels Centres Cívics. Les entitats desconfien d'aquest projecte. Quina és la seva opinió?

- Tanmateix el tema dels Centres Cívics ha suposat un cau de baralles entre la gent del barri. Jo penso que el que cal per sobre de tot és potenciar el paper de les entitats.

- Però els Centres Cívics ja són presents...

- Si arribem a l'Ajuntament el que farem és posar-nos en contacte amb les entitats. Elles han de decidir i prendre les mesures més oportunes. Penso que els Centres Cívics han de ser oberts, veritablement oberts, a totes les entitats.

- I amb el Consell Municipal del Districte, què passa? Cal potenciar-lo?

- Una cosa és bàsica: s'ha de mirar de descentralitzar totes les activitats de l'Ajuntament. I això suposa que es puguin resoldre en el mateix barri molts dels temes que preocupen als nostres veïns. Em penso que descentralitzant assolirem una gran agilitat. I sense oblidar que el regidor de districte ha de tenir una dedicació única: la de treballar pel seu barri.

- Els veïns estem preocupats pel tema de l'Espanya Industrial. Existeixen solucions?

- És clar que existeixen solucions. De l'Espanya Industrial s'ha d'aprofitar el que es pugui, però són els veïns els qui han de prendre la darrera paraula. Si cal fer un projecte nou, es fa.

- Pensa gastar molts diners en urbanisme?

- Aquí no es gastarà un "duro" en urbanisme fins que estiguin asfaltats tots els carrers. Aquesta és la meua premisa.

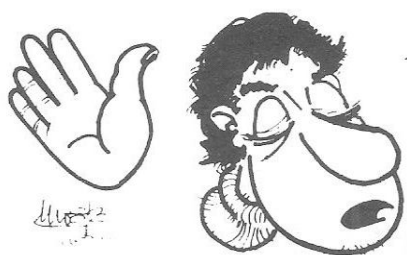
- Finalment voldríem exposar-li una queixa: manca de transports al barri.

- Perfecte, és una queixa molt raonada. Jo que em passejo molt sovint pels carrers del barri he patit també el problema. És molt important una potenciació del transport nord-sud, és a dir: Sants-Les Corts-La Bordeta.

En **JULI MODESTO** ens deixa. Una trucada, una visita... vol ser present en totes les activitats que implica aquesta apretada campanya electoral. Descentralitzar, potenciar al màxim les entitats, millorar el nivell de vida del barri. És molta feina, però hi ha voluntat de resoldre-la. Des del seu local a la carretera de Sants s'acomiada de nosaltres: "A reveure"

BARCELONA, OBRE ELS ULLS
ARA, tu TRIAS

vota CONVERGÈNCIA I UNIÓ

La gent vol espais verds

Es considera més aviat bona la tasca de l'Ajuntament.

L'equip de redacció de Trenc d'Alba va sortir al carrer els dies 30 de març, 6 i 9 d'abril per tal de saber quina era l'opinió de la gent del barri respecte a l'ajuntament socialista que ha governat en el de curs dels darrers 4 anys. També volíem saber quins són, segons els nostres veïns, els principals problemes que pateix el barri i que encara no s'han resolt. Aquests foren els resultats de l'enquesta.

Per a la gent de Sants, Hostafrancs i La Bordeta la tasca de l'ajuntament socialista sorgit de les eleccions del 3 d'abril de l'any 79, ha estat més aviat positiva. Si agrupem les opinions que defensen una valoració normal, bona i molt bona ens trobem amb un 57% dels enquestats. El percentatge d'opinions que consideren la tasca de l'ajuntament com a dolenta o fatal és del 23%. És curiós observar, tot fent repàs de l'enquesta, que d'aquest 23% que valora negativament els darrers 4 anys de política municipal existeix un alt percentatge de gent que no va votar i que tampoc ho pensa fer en aquestes eleccions del 8 de maig. També sorprèn que són més crítics els que van votar PSUC que no pas els que ho feren per Convergència i Unió. Així, tan sols un 16% dels que ens manifestaven haver votat

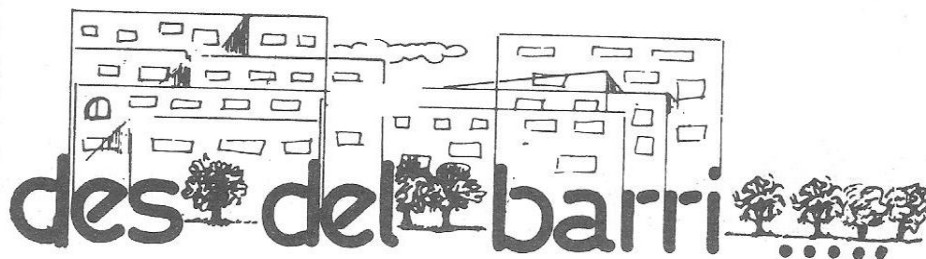
CiU es mostren disconformes davant la Casa Gran. En canvi aquest percentatge és més elevat entre els votants del PSUC. Exactament un 33% dels votants comunistes del 79 critiquen la tasca de l'ajuntament.

Més zones verdes, si us plau.

El nou ajuntament que surti d'aquestes eleccions haurà de provar que els principals problemes que pateix el nostre barri són problemes de tipus general, problemes dissortats. En l'enquesta Trenc d'Alba, un 24% dels nostres veïns manifestaven com a problema més greu del barri, la manca d'espais verds. Sense entrar en detall de totes les

opinions -ja ho exposem en els requadres d'aquestes pàgines- sí que resulta interessant fer algunes consideracions. Resulta prou sorprenent que només un 5% dels enquestats parlin de la delinqüència quan s'ha publicat recentment que el barri que ha sofert més robatoris de tota Barcelona durant la Setmana Santa... és el nostre! També resulta interessant comprovar que els principals problemes que pateix el nostre barri són problemes de tipus general, problemes dissortats. En l'enquesta Trenc d'Alba, un 24% dels nostres veïns manifestaven com a problema més greu del barri, la manca d'espais verds. Sense parlar de l'Espanya Industrial o només un 3% ens parlen de la Carretera o del debilitament de l'associacionisme.

Per últim és més que curiós observar que un 21% dels nostres entrevistats no sabien i/o no contestaven. No en tenien idea de res. I això que només entre vistàvem a gent que viu al barri. Ah! I no acabem sense felicitar a aquest 5% que declaraven tot cofois: "el barri no té cap problema".

biarento el maca

POR TRENCH GUZMAN Y RICARDO.

©DIPRVAIT 1983 BY GUZMAN, TRENCHIE AND RICARDO.
TODO PARECIDO CON LA REALIDAD ES PURA COINCIDENCIA (YA QUIEN LE PIERDE, QUE SE RASQUE)

FIN (ESTO) ↗

QUIRCE MARTÍ ...

Tindrem camp a la Magòria.

La Unió Esportiva de Sants ha complert seixanta-un anys. És un aniversari prou important perquè TRENC D'ALBA s'en faci ressó. Per això ens hem adreçat a una de les persones que més saben de la U.E.S. Hom diu que és una institució a Sants. Es tracta de Quirze Martí i Vilanova, un home dedicat des de ben jove a l'esport i, avui en dia, als seus 83 anys, encara preocupat per l'esport del barri des del seu càrrec de vice-president de la U.E.S.

- Segueixo Trenc d'Alba des del primer número- ens digué. Des de les parets ens guaiten gran quantitat de diplomes i premis, una mica més lluny la fotografia del president de la Generalitat estrenyent la mà d'en Quirze Martí.

Comencem pel principi Sr. Martí?

D'acord. Jo vaig néixer el 6 de febrer del 1900. L'any 1919 ja era Secretari del Centre d'Esports de Sants i jugava a l'equip de futbol del Centre.

Del 1935 al 1939 vostè va ser president de la U.E.S.

Sí. El Sr. Sala Guimerà era el president aleshores. Ell va presentar un estat de comptes amb el que alguns membres no vam estar conformes, em van fer de la comissió de revisió de comptes i, més tard, em van elegir president per unanimitat i vaig ser reelegit cada any fins el 1939.

Què va fer durant la seva presidència?

No ens van donar temps de fer res perquè va coincidir amb la guerra, totes les coses que volíem fer es van aturar el 36. Encara sort que la U.E.S. pogués continuar viva després.

Vostè va tenir alguns problemes, oi?

Recordo que el dia que havíem de celebrar el Campionat Ciclista de Catalunya, per la Festa Major de Sants, el vam haver de suspendre per la pluja i el vam celebrar l'endemà amb el permís verbal de la capitania general, car eren temps d'estat d'excepció, doncs al cap de 15 dies, dos agents de policia em van portar a comissaria i em vam obligar a pagar 500 ptes. o seria detingut per haver celebrat la cursa. També l'onze de setembre em van fer pagar 50 ptes. perquè vam portar, com cada any, un ram de flors en forma d'escut al monument d'en Rafael Casanova i ells deien que a l'escut hi havia una estrellada "separatista". L'any 1939 van venir els "amics del moviment" i em van privar l'entrada al club, jo treballava a l'Ajuntament i estava vinculat a Esquerra Republicana, així és que em van castigar per "rojo" i l'any 41 em van traslladar a l'Escorxador com a secretari del director. Però cada dia anava a la U.E.S.

Recordem que la 1ª Volta Ciclista a Catalunya se celebrà el 1923. Vostè arriba a la Volta l'any 41. Com ho recorda?

Sí, recordo que el president que la U.E.S. era el Sr. Giró, ell em va cridar per participar a la Volta. Jo vaig ser en carregat i responsable dels allotjaments dels corredors i seguidors de la Volta. Va ser una feina molt difícil perquè havia d'anar als llocs a buscar allotjaments, vaig haver de voltar molt i per això em coneix molta gent. L'any 1952

el president de la U.E.S. Sr. Roig Serra, va declarar persones "non gratas" els companys Guimerà, Fortuny i a mi, que érem coneguts pels "Tres Mosqueteros", i ens va eliminar. Així és que l'any 52 vaig ser "passatger" de la Volta i el 53 vam demanar l'estat de comptes el qual ens va ser denegat, per tant el 54 vaig deixar la Volta, però vaig continuar a la U.E.S. com a soci.

L'any 64 però, va tornar a la Volta.

El 64 es va fer una assemblea al Sants per a crear la secció ciclista i em van venir a buscar, recordo que ens van donar l'estat de comptes en un paper d'estrassa, després em van cridar a la junta i em van donar el càrrec de tesorier.

A partir d'aquell moment la carrera del Sr. Martí dins la secció ciclista de la U.E.S. ha estat força important. Recordem algunes dades: del 67 al 71 vice-president, del 71 al 75 president de la secció i del 76 al març del 82 vice-president.

Per què va dimitir?

Vaig dimitir de la secció ciclista per no estar d'acord amb una decisió de la junta. Ara sóc vice-president de la U.E.S. però no tinc cap vinculació amb la secció ciclista.

I amb 83 anys no té ganes de deixar-ho tot?

No, jo em trobo bé i això per a mi és un "hobbie".

Sants i la U.E.S.

Quan va néixer la U.E.S.?

Va néixer el 1922 com resultat de la fusió de l'Internacional F.C., el Centre d'Esports de Sants, el Club Ciclista de Sants i el Velo Sport.

La U.E.S. és una entitat democràtica?

Es democràtica, el que passa és que quan fem una assemblea venen 40 o 60 socis. Això és una democràcia? Per això el Sr. Estrada fa 24 que és president del Sants.

Sembla que la U.E.S. solament es coneix gràcies a la Volta.
Es clar perquè la Volta s'ha donat a conèixer amb sentit internacional i el Sants s'ha quedat endarrerit, ensorrat.

Un camp a la Magòria.

Com veu l'esport al barri?

No hi ha, no hi ha equipaments, la veritat és que no hi ha res.

Tindrem camp de futbol a la Magòria?

Segur que sí.

Quan?

No ho sé. Estem fent gestions amb la Generalitat, perquè el camp serà de la Generalitat.

Què ha fet la U.E.S. per l'esport al barri?

Poques coses perquè la gent tampoc no ha fet res pel Sants. Hi ha gent del barri que són socis de l'Espanyol o del Barcelona i en canvi no ho són del Sants.

Potser no hi ha prou activitats a la U.E.S.?

Falten activitats, és cert. El jovent no hi va i sobretot falta sentiment pel Sants, anys enrera la gent i molts joves s'interessaven pel Sants però ara això no passa.

Per què? Què li ha passat a la U.E.S.?

No s'ha sapigut valorar ni donar-li el nom que es mereix, cal buscar solucions.

Per què no es va fer el camp a l'Espanya Industrial?

Perquè la U.E.S. no es va preocupar massa i no el van reivindicar com calia, sinó ara el podríem tenir.

I com van aquestes converses amb la Generalitat?

Això ho porten un grup de gent del Sants: Barreda, Jorba, Torra, Rodríguez i jo entre d'altres. Hem parlat amb el Sr. Vilaseca i el Sr. Rosell i tenim moltes esperances. El projecte està acabat i per a començar les obres només manca el permís municipal que es va demanar el dia 10 de març.

Es pensa promoure més esports?

De moment només tenim el projecte, però si funciona bé podrem tenir un veritable lloc d'equipaments, volem fer hoquei, atletisme, petanca, etc. És a dir, crear una vertadera secció d'esports pel barri.

En cas de fer-se realitat, creu que canviaria la relació entre la gent del barri i l'esport?

Aconseguit la Magòria el barri viurà més de cara a l'esport, jo crec que sí, que el jovent tornarà i que, quan el Sants tingui camp, tornarà a ser el d'abans. Aquesta és la nostra intenció.

Així ho desitgem tots.

Josep Martínez.

El bou i la guineu

CREACIÓ

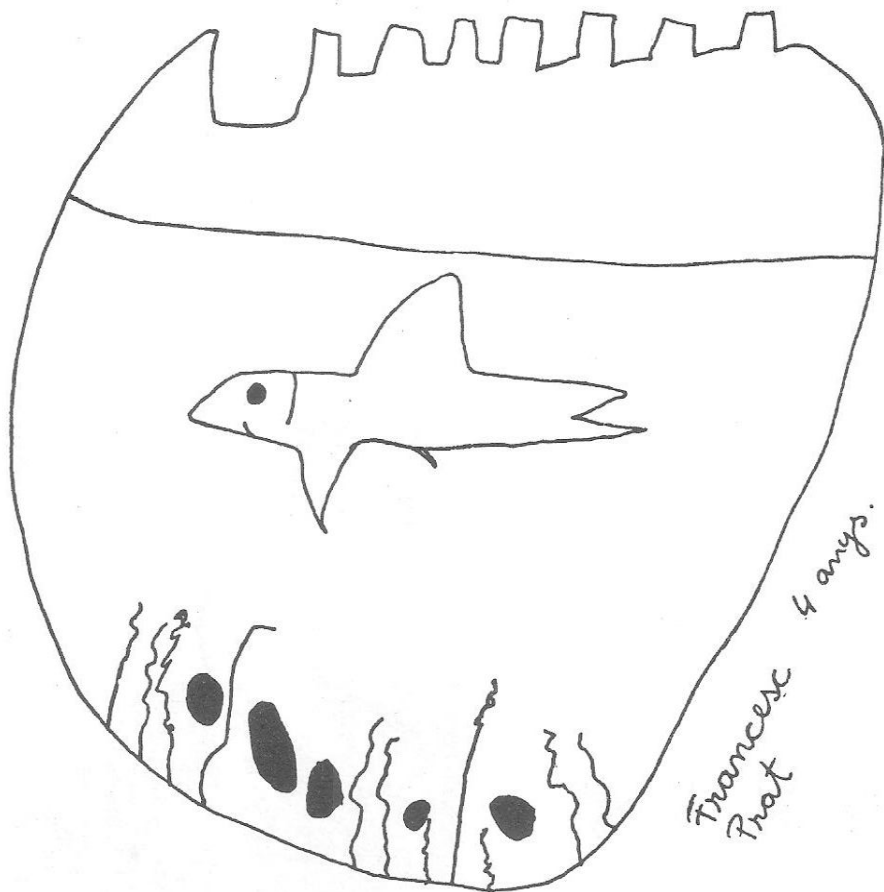
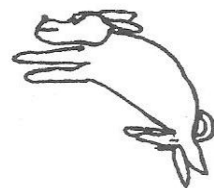
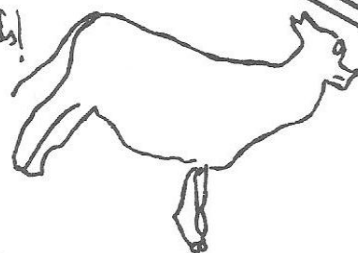
a les escoles

Vet aquí que hi havia un bou que anava al bosc per buscar llenya. I es va trobar una guineu molt corrada i va dir:

- Guineu què et passa?
- Quan anava a agafar llenya, veig veure un monstre molt alt que em volia menjar. Mira'l aquí! Anem corrents!
- M'ho menjaré amb pa i tomàquet!

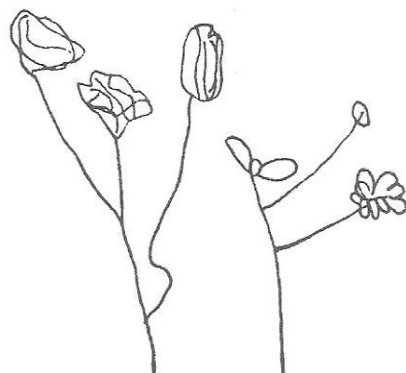
Però quan els havia vist va voler menjar-se la guineu. Però el bou li va fer pessigolles i va matar al gegant. I el rei els va donar la meitat del seu regne.

Frederic Capdet Torregrosa
7 anys 2^m E.G.B.

la peitera
de la classe

Francesc
Frat 4 anys.

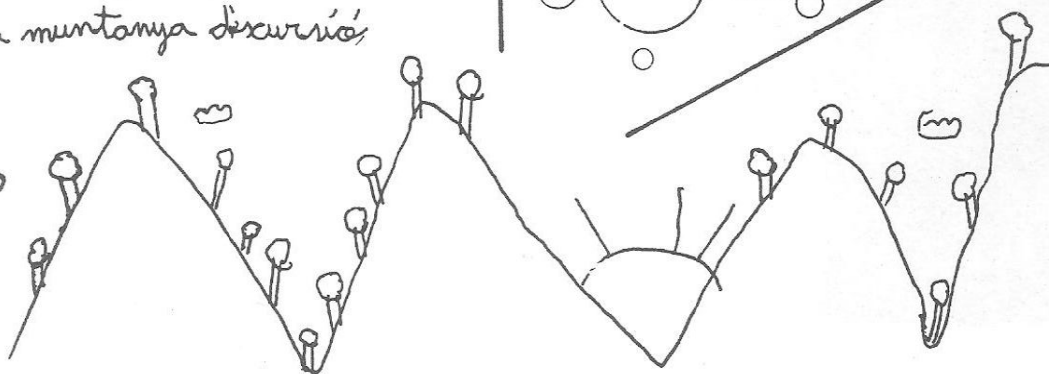

La primavera

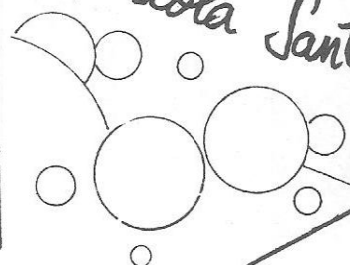
Les flors de la muntanya són molt maques, el sol
les fa ser maques, les plantetes es fan grans poc a poc
es reguen amb l'aigua, i tan maques són les flors
que demà me'n aniré a la muntanya d'excursió

i veuré moltes coses
i també veuré animals
petits com una boleta

Lilvia
6 anys

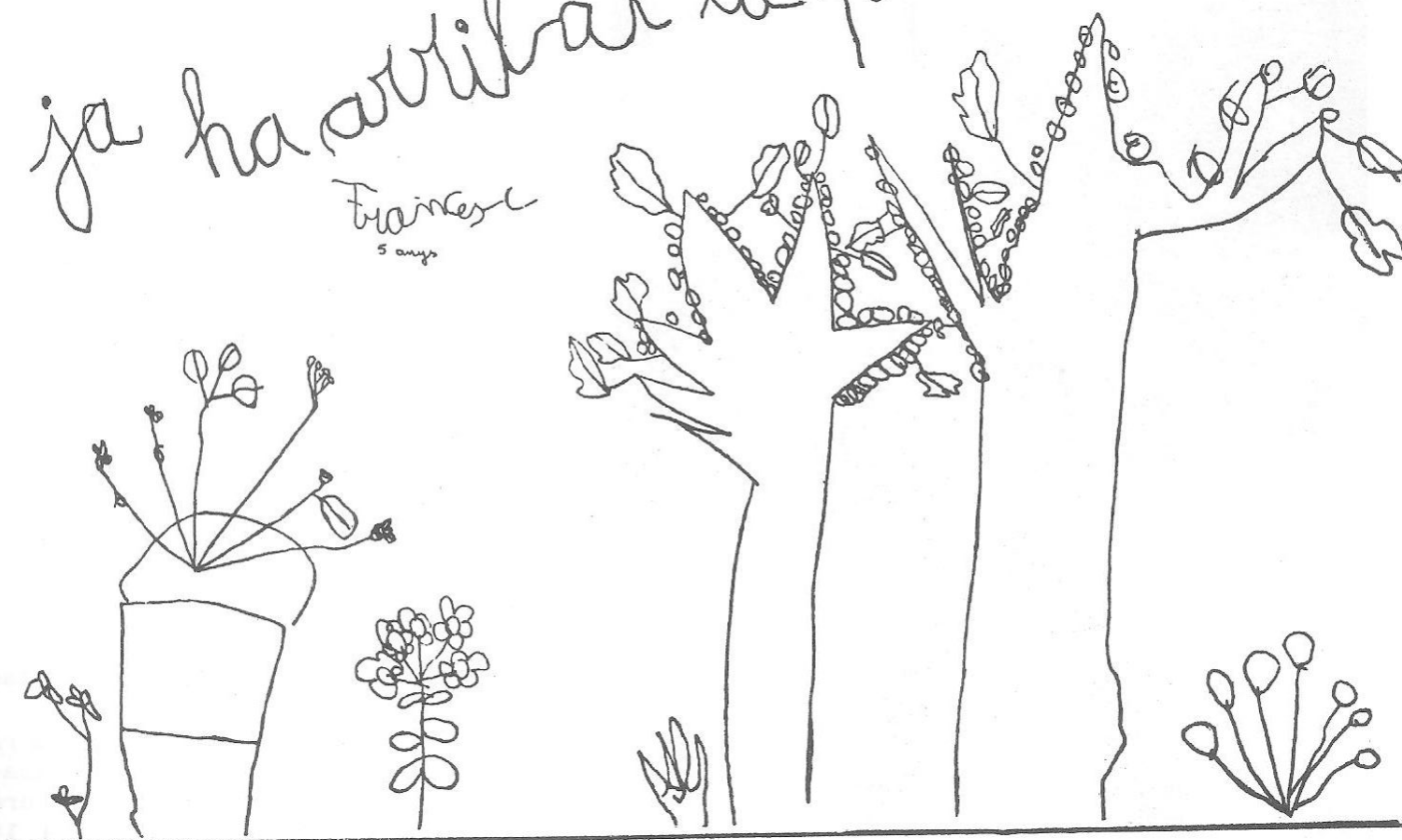

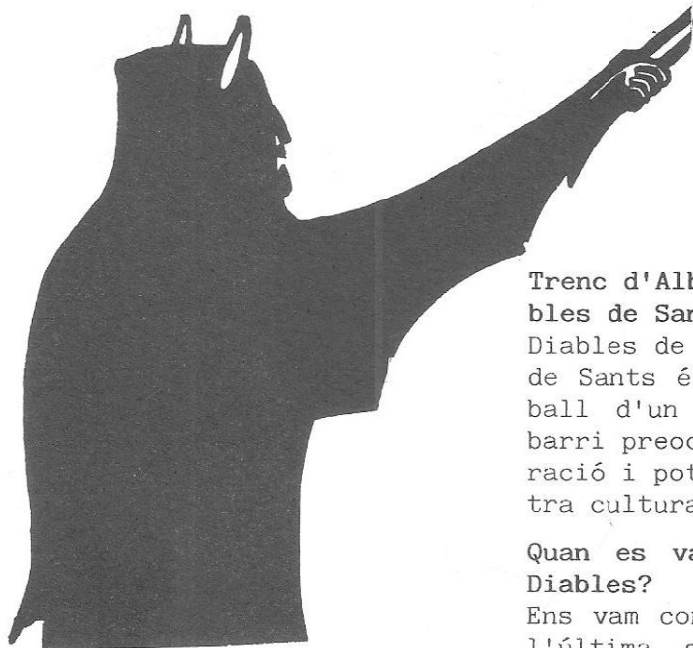
Aquest número:
de l'Escola Sant Medir

ja ha arribat la primavera

Francesc
5 anys

diables de sants

Trenc d'Alba - Què són els Diables de Sants?

Diables de Sants - Els diables de Sants és el fruit del treball d'un grup de joves del barri preocupats per la recuperació i potenciació de la nostra cultura.

Quan es va crear el grup de Diables?

Ens vam constituir com a grup l'última setmana d'agost de l'any passat, però hi portem treballant des de l'EXPO-CULTURA cel.lebrada el mes de juny del mateix any. Llavors només eren cinc de la vintena llarga que som avui.

Com us vareu formar?... Quins van ésser els primers problemes?

Uff!!! N'hi va haver tants... Per a la formació vam demanar consell i orientació als demés grups de diables ja existents, que per aquelles dades s'aplegaven en la llena. Trobada de Diables de Catalunya cel.lebrada a Vilanova i la Geltrú per Sant Joan. A on, a més de rebre la informació dels passos que s'havíem de seguir ens donaren les seves experiències que ens han estat molt útils.

En quant a problemes, els típics que té un grup per a formar-se les "peles" i el local, que ens feren anar de cul una bona temporada. De "peles" mai no n'hem tingut, ara tampoc en tenim i anem trampejant com podem, d'un bon començament vam haver-ne de posar i ara de tant en tant també ens rasquem la butxaca.

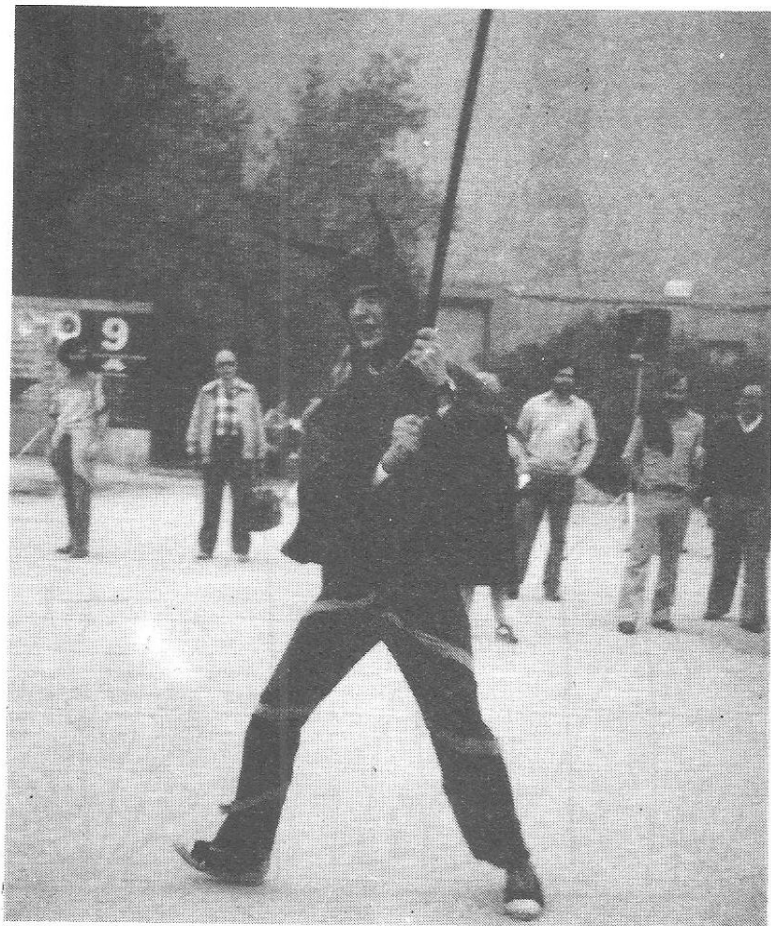
El local, després de rodar i rodar ens vam avenir amb l'Orfeó de Sants lloc on encara hi som, i molt contents.

A Barcelona ciutat hi ha més grups de Diables?

Sí, n'hi ha cinc, els del Clot (que són els més antics) els de Gràcia, els de Sant Andreu, els de la Barceloneta i els de Nou Barris. A més d'una colla infantil que està a les Corts i un grup de Bruixes de la Salut.

Hi teniu algun tipus de contacte?

Sí, además de la Coordinadora que hi ha a nivell de Catalunya, enguany se cel.lebrarà pel dia de Sant Jordi la 1ª Trobada de Diables de Barcelo-

na que tindrà lloc aquí al Barri de Sants.

Ens podríeu resumir quina és la història dels diables?

Els nostres antecedents els tenim a l'Edat Mitjana, on hi havia uns senyors que anaven vestits de Diables i ells eren els encarregats de protegir els comedians en les seves actuacions, que tenien lloc al carrer, ja que en aquells temps no hi havia com ara locals destinats a aquests afers. Per a aquesta feina utilitzaven material pirotècnic. També posseïen música i balls propis.

Han sofert alguna evolució els diables?

Sí, s'han hagut d'adaptar a les circumstàncies actuals. Desgraciadament avui en dia ja no es fan espectacles al carrer i el nostre canvi ha estat mínim, hem passat d'ésser un complement d'un espectacle a ser un espectacle per nosaltres mateixos. Això va quedar demostrat a l'11ena. Trobada de Diables de Catalunya, o en el Correfoc de la Mercè i també a qualsevol de les nostres actuacions.

Aneu vestits d'alguna manera especial?

Sí, naturalment anem vestits de Diables, el vestit fabricat artesanalment per nosaltres amb roba de sac de color vermell, està compostat per dues peces, uns pantalons i una capa-camisa ornamentat tot amb motius alegòrics. D'altres grups van vestits diferents, cada grup té el seu disseny propi. I el més important és la maça en la que fem petar els petards.

No és perillós treballar amb aquest tipus de material?

Sí que ho és, però si es prenen unes mínimes mesures de seguretat aquest perill queda notablement reduït.

Es necessita algun tipus de permís per a poder fer una actuació?

Al igual que qualsevol acte a celebrar cal obtenir un permís de l'Ajuntament corresponent per part de l'entitat organitzadora.

Rebeu algun tipus de subvenció?

No.

Doncs com cobriu les despeses?

Cobrem per cada actuació les despeses produïdes en la mateixa. Degut a que el material pirotècnic és bastant car moltes vegades hem d'afegir-hi de les nostres butxaques petites despeses com són els desplaçaments, gestions, etc...

Quan va ésser la primera actuació?

El nostre bateig de foc el vam tenir el 12 de setembre a la Pobra de Cèrvoles amb motiu de l'aplec de l'Orfeó de Sants, entitat a on tenim el nostre local.

Heu actuat més cops, quines han estat les principals?

Ara portarem més d'una dotzena d'actuacions, no ens podem queixar. Com a principals no ho sé, cada una té connotacions diferents, per exemple una feta a Sants que va tenir lloc al carrer Cros amb motiu de la seva festa major i va ésser la segona. La tercera és potser la més important en quant a envergadura, durada i ressó que va tenir, va ésser el correfocs de la Mercè, el 26 de setembre amb un recorregut molt llarg i una durada de més de tres hores. Aquella va ésser la nostra prova de foc de la que vam sortir airosos acaparant molta atenció.

També com a curiositat haig de citar l'actuació a la Molina on es creà un espectacle molt bonic amb els petards i la neu. Una que hagués estat la principal de les nostres no es va poder celebrar per suspendre's el Tren de les Nacions que anava a Estrasburg.

retalls

UNITAT.

Diria que és una paraula d'un grandió significat.

UNITAT, és una necessitat en tots els ordres de la vida: en la família, el treball, els camps polítics, econòmics, socials, cultural, etc.

Veiérem quan el Congrés de Cultura Catalana que a Sants, Hostafrancs i La Bordeta, amb el Consell de Cultura Catalana d'aquests barris, es va forjar una UNITAT efectiva, que va ésser seguida per la formació del Secretariat d'Entitats Culturals i Esportives de Sants, Hostafrancs i La Bordeta.

La vida cultural unitària, que s'ha donat als nostres barris és ben evident: cursos de català, suport a la recuperació de les Cotxeres, l'Espanya Industrial, a festes de Sant Jordi, 11 de setembre, festivals de cinema, ballades de sardanes i moltes altres coses d'interès general.

En aquests dies està aportant la seva col.laboració a la posada realista del Centre Cívic "Cotxeres de Sants".

També té en preparació altres iniciatives molt importants.

UNITAT és el dominant del Secretariat d'Entitats. Consolidar aquesta UNITAT, ésser amb rigor independent de qualsevol opció política i social. La seva intervenció en tots els problemes és crítica i constructiva.

Després d'aquests anys d'apatia i d'impossibilisme, la vida associativa, encara que portada per unes minories conscients i abnegades, darrerament havia defallit.

Seria necessari que a aquelles persones, que amb l'entusiasme i col.laboració aportats, els tornés a renéixer el seu impuls de reintegració i amb consciència desinteressada i unitària i que tanta mostra han donat.

Així contribuiríen a potenciar l'associacionisme, que tanta falta fa per a desenvolupar una forta llavor i ajudar a sortir d'aquest marasme.

Els nostres barris mereixen que recuperin i segueixin la seva història capdavantera de la vida de Barcelona.

Reforçant i desenvolupant la vida de les Entitats i la llavor del Secretariat d'Entitats de Sants, Hostafrancs i La Bordeta, serà com podrem sentir-nos satisfets, estimulats i orgullosos.

Josep Guinovart

Vice-President de l'Ateneu Popular de Sants i Col.laborador de l'Executiva del Secretariat d'Entitats.

BOGOTA AL DISTRICTE.

No, no penseu que han canviat de nom un carrer, és una cosa molt diferent. Durant 4 dies han estat entre nosaltres, són el grup de teatre "TEATRO LIBRE DE BOGOTA".

Aquest grup es va crear a Bogotà fa 10 anys com una nova alternativa al món del teatre a Colòmbia. Gran part dels seus membres, procedeix d'agrupacions teatrals universitàries, molt abundants en aquest

país. La base fonamental del seu teatre és la reivindicació social i la lluita contra el colonialisme. Les obres presentades al Casinet d'Hostafrancs han estat: "Los Andariegos" de Jairo Aníbal Niño i "La agonía del difunto" d'Esteban Navajas, ambdues amb una mateixa problemàtica social: La lluita del camperol per la terra. Ha presentat un tercer muntatge "Episodios Comuneros" de Jorge Plata, aquesta tercera obra amb un tema entorn la lluita contra els impostos del rei Carles III: un treball digne d'elogi.

PINOTXO A L'ESTACIO.

El popular personatge d'en Carles Collodi ens ha fet una visita, cansat d'estar en les lleixes de milers de cases de tot el món, ha decidit sortir a prendre la fresca, i per obra i gràcia de la fada s'ha presentat a l'ESTACIO, s'ha quedat astorat en comprovar que hi havia una mostra sobre la seva imatge, tot just coincidint amb el centenari de la seva creació. Els comentaris que feia a qui escriu aquestes ratlles eren molt diversos, de tant en tant deia una mentida, i qui escriu no tenia més remei que "donar-li una mirada furtiva". Si haguéssiu vist com se li posava el nas cada vegada! Ha quedat molt satisfet d'aquesta visita a Sants i ens ha promès que tornarà d'aquí a cent anys, perquè PINOTXO no pot morir, no morirà mai.

LOS TRABAJOS Y LOS DIAS

"SPLEEN E IDEAL"

"El muchacho Charles Pierre Baudelaire tenía un carácter difícil". Había nacido un 9 de abril de 1821. Ya, en tus primeros años, notaste sobre tí el peso del "spleen", ese mal que aqueja a los hombres y mujeres, que intentan sobrevivir en la amargura gris de las modernas urbes. Y tú lo sentías. Los barrios malsanos de París provocaban ira, rencor, coraje, melancolía, hipocondría, resentimiento: todas las traducciones de "spleen", todos los nombres de Satán, todas las versiones del tedio.

Charles Baudelaire, el poeta de la ciudad intentaba encontrar, entre la belleza fosforescente de las "flores del mal", el modo de escapar al corrupto y urbano laberinto. Y se hundía en él. Entre esas "gentes hostigadas por las penas / molidas por el trabajo y atormentadas por los años, / deslomadas y doblegadas bajo un montón de basura / vómito confuso del enorme París".

La huída se hacía difícil. Cualquier lugar era bueno, con tal que se situara fuera del mundo. Mientras tanto, el poeta se sumía en sus "paraísos artificiales" y mostraba su admiración por un antecesor, que se había consumido entre botellas de whisky, al otro lado del Atlántico, en el delirio del "nevermore" (nunca jamás), Edgar Allan Poe. Los versos fueron engrosando el ramillete de flores malditas que la sociedad que le rodeaba repudiaría para después ensalzar (como siempre ocurre). Cuando murió, en 1867, todavía se añadían poemas a esa libro "saturiano" y "libertino".

Y los años pasaron: las modas se sucedieron y la estética baudeleriana se traspasó a muchos poetas modernos. De esos que viven en sudorosas y embrutecidas ciudades. De esos que caminan por el sendero peligroso y nunca llegan a ver el sol. Cien años después un americano escribía "walk on the wild side" (Lou Reed cantó).

MODIGLIANI EN LA PRIMAVERA BARCELONESA.

Y tenemos a Modigliani en Barcelona. Desde el pasado 7 de abril, se exponen en el Centre Cultural de la Caixa unas cien diez obras del legendario Amadeo Modigliani. La exposición constituye una buena muestra del quehacer artístico del genial italiano de Montmartre. En cada uno de los cuadros se aprecia la peculiar personalidad de la obra "modiglianesca" con sus retratos que nos ofrecen rostros alargados y enigmáticos. El espíritu de Modigliani está presente en cada una de sus obras.

Una buena oportunidad para los amantes de la pintura: contemplar la supercotizada obra de aquel hombre, enfermo de tuberculosis, arquetipo del artista maldito, de vida bohemia, que murió en 1920, a los treinta y seis años de edad... tras él... su mujer se suicidaba, lanzándose al vacío. Luego, la leyenda.

Sergi Doria.

TERMOPARKET

LA ULTIMA NOVEDAD
EN PARKET

Galileo, 46 Tel. 3395566

Radio City

C/ CREU COBERTA 128

Telef. 325 24 24

ELECTRODOMESTICS

TELEVISIÓ - DISCS

La Singular

Parlem amb Silvia, component de l'Orquestra La Singular.

Trenc d'Alba: Qui sou i quan va néixer aquesta orquestra?

La Singular: Som dotze persones i vam començar exactament al gener de l'any passat. Gairebé tots venim d'altres grups. La veritat és que molts de nosaltres estavem cansats de fer coses comercials i que no ens interessaven...

I llavors sorgeix la idea de La Singular...

Sí, exactament.

Pel que sembla teniu una formació i un repertori força original. Concretament de què es tracta?

La formació és típicament vuit-centista i les peces són igualment d'aquella època. Però, és clar, també afegim peces més actuals.

Peces conegudes?

No, generalment són desconegudes.

Feu també temes propis, creats per vosaltres mateixos?

Sí, en tenim uns quants. És una cosa que també en agrada fer.

Per a completar la vostra orquestra deueu necessitar força instrumental. Quins són els vostres instruments?

Hi ha una flauta, dos violins, una viola, dos clarinets, un contrabaix, un fiscorn, un saxo, dues trompetes i percussió.

I la veu?

Quan hi ha veu, un deixa de tocar.

Com es pot combinar el vostre so antic amb, per exemple, elements tan moderns com pot ser un amplificador?

Això és molt important. Nosaltres sempre que podem toquem sense amplificador o amb micròfon d'ambient. Pretenem sobre tot, que la gent escolti el que estem fent, sense cap tipus de manipulació.

Toquem també allò que s'anomena concert de vermouth o de cafè. Fem cercaviles i cobla.

La gent prefereix un tipus determinat de música o això depèn?

El tipus de música depèn del lloc. Als pobles és molt diferent que a Barcelona.

Per últim, com definiríeu breument l'Orquestra La Singular?

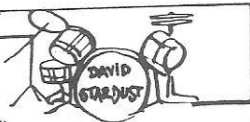
Es difícil. Es tracta d'una orquestra que busca la musicalitat i que pretèn no enganyar ningú amb el seu so. Fem un ball agradable.

Quan llegiu aquesta entrevista La Singular ja haurà actuat al Casinet dins la festa unitària de Sant Jordi organitzada per la nostra revista. Una immillorable oportunitat per a comprendre la seva música.

D.S.

Rock'n Show

I. Futurologischer Congress, un dels conjunts alemanys que ja anomenàvem en el passat número, ha tret en algunes setmanes el seu primer LP. Es tracta de tecno dur, imaginatiu i molt rítmic, típicament alemany. A la fi, un disc interessant i curiós. El seu primer hit és "Schützt die Verliebten", un tema que sembla de Soft Cell. I amb aquests últims ens quedem.

Hits castellans

1. La Trinca
2. Victor Manuel
3. Olé Olé
4. Dyango

Hits catalans

1. Pi de la Serra
2. Santi Vendrell
3. Marina Rossell
4. Lluís Llach

Hits estrangers

1. O.M.D.
2. Thompson Twins
3. Soft Cell
4. Madness

U2, el grup irlandès de moda a Anglaterra, també ha llançat el seu nou LP al mercat. S'anomena "War" i és una barreja entre comercialitat i el seu so primitiu. És un disc amb molt encert on sobresurt una atmòsfera de dramatisme hàbilment comercialitzada. La força i l'ingeni són la clau del seu èxit.

Singles a go-go.

"Welcome to the party" és un tema disco-funky festiu, alegre i ballable. La Chaplin Band és el grup que la interpreta. La música disco torna a estar rabiosament de moda.

"Anem al Ritz" és una cançó curiosa i divertida del grup Taco. Un altre tema típic per a ballar.

I que no pari el bon ritme. Kajagoogoo ens sorprèn amb un hit enganxifós i terriblement atractiu anomenat "Thoo shy". Una petita delícia.

Michael Jackson ens deleita amb el seu segon single. Amb ell i el seu nou LP s'ha convertit definitivament en una de les figures de la música disco de color.

I tornant als LP's, dir que Police ha acabat el seu nou disc. Malgrat treballin tots per separat, Police segueix com a grup.

Tal com ho anunciàvem en el passat número... Si us plau facin el favor: silenci. Senyors, senyores, per fi entre nosaltres i després de dos anys d'espera, nou LP de Bowie! Ooooooh!

Sí, sense dubte aquesta és la notícia més important i esperada que ha sorgit en el món de la música moderna. Després d'una sola roda de premsa per a tota Europa, Bowie anunciava el seu retorn. "Let's dance" és el seu nou LP. Un cop més ha trencat amb el seu antic so (pensem en Scari Monsters). L'experimentació, la sumptuositat i aquell esperit clarament optimista. "Let's dance" és un disc per ballar amb ritmes disco presents en tot moment. Brillant, impecable i atractiu se'ns presenta aquest nou treball de Bowie que ja ha aixecat polèmica igual que passà fa vuit anys amb "Young Americans". El Bowie del 83 ha tornat a canviar de màscara. Però a Bowie se li permet tot: és l'home de les mil cares. Així doncs, per què no? per què no un disc elegant i comercial? Bowie pot participar en qualsevol moda actual. A la fi, ell és el pare de totes. Malgrat no vingui al nostre país, la bowiemanía ja ha començat. La dècada dels 80 segueix el ritme de l'últim mite del pop. Bowie ataca de nou.

David Stardust.

Soft Cell

"The art of falling apart" és el nou LP d'una de les parelles més inquietants de la música actual. Soft Cell, amb aquest nou llarga durada, es consagra definitivament com un dels grups més creatius i originals d'ara mateix. Els seus temes són melodies senzilles a ritme soul, revestides amb sintetitzadors i aparells electrònics que li donen al LP un so sumtuós i inquietant molt atractiu. Tindrem ocasió de comprovar-ho el dia 11 d'aquest mes amb la seva actuació a Studio 54.

NOTÍCIES

QUE PASSA AMB ELS PONTS DE LA BORDETA?

Pel març del 1981 l'Ajuntament i la Generalitat començaren unes obres al carrer de la Riera Blanca, entre Antoni Campmany i Constitució, que, segons resa un cartell al peu de les mateixes, havien de finalitzar el març d'enguany. Les obres encara no han finalitzat.

Es tracta de dos ponts amb usos ferroviaris: el primer, ja finalitzat, servirà per a unir l'actual línia I del Metro amb el seu enllaç amb l'Hospitalet; actualment és utilitzat com accés dels convois del Metro a llurs Cotxeres. El segon pont, molt verd encara, s'haurà d'utilitzar com ara s'utilitza el primer.

Com sempre, els més perjudicats són els veïns. Atravessar la Riera Blanca entre els dos carrers esmentats, tocant a l'estació de la Bordeta, és tota una epopeia, ja que hi ha un galimaties de pasareles, escales, i tot el que vulgueu tremendament empipadors de passar, sobretot en hores punta -pitjor que a Canaletes qua el Barça guanya al Madrid-, o bé quan fosqueja. Pel que sembla hi ha una pròrroga amb l'empresa constructora, COMSA, fins al juny. Ja veurem...

Aleix Ferrater

AI, PLACA DE L'ESTACIO!

Al pas que anem (que van) la plaça de l'estació comença a assemblar-se a la Sagrada Família. D'aquí poc veurem nenes de col·legis de monges pel carrer demanant-nos la voluntat per la finalització de les obres. No, ara de veritat, fa mesos que la plaça s'havia d'haver inaugurat i encara la veig igual, d'un gris boirós espantós i fastigós... La veritat, no sé pas com acabarà, si grisa, si verda, si blanca o violeta, però si us plau, acabeu-la d'una vegada!

FUTBOL A L'ESPANYA INDUSTRIAL

Organitzat per l'A.V.B.B.B. es ve disputant des de fa temps la 5ª Lliga Popular del Districte VII. Els partits es venen disputant en els camps de futbol que hi ha a l'Espanya Industrial, al davant mateix del Casinet d'Hostafrancs. Els equips estan formats per nanos del barri dividits en tres categories, alevins, infantils

i juvenils. Es de remarcar que tots els participants són marrecs federats i, el més important, resultats a part, és poder veure la il·lusió amb la qual els futurs futbolistes de Sants engalten la bimba tot es capolint-se de l'escomesa dels seus adversaris. A continuació us oferim la classificació dels tres grups, tot i esperant en un proper número, oferir-vos molta més informació d'aquesta 5ª Lliga Popular:

- <u>Alevins:</u>	U.D.Toledo	37	punts
	C.N.Perú	36	„
	Mediterrani	31	„
- <u>Infantils:</u>	C.N.Perú	41	„
	SANSUR	33	„
	C.D.Toledo	32	„
- <u>Juvenils:</u>	Erennio	38	„
	Triangle	35	„
	SANSUR	32	„

- Màxim golejador:
Carlos (C.F.Condes Belloch) amb 56 gols.

Les Biblioteques Al Districte

En el darrer número de TRENCA A HOSTAFRANCS ens trobem amb D'ALBA us parlava del món i la Popular de Sant Jordi. Inaugurada el 23 de novembre de 1972, funciona de dilluns a divendres de 17 a 21 hores i els dissabtes de 10 a 14 hores. Està al carrer Torre Damians. No ha estat possible obtenir-ne més dades.

En el nostre DISTRICTE, Sants, Hostafrancs i La Bordeta, hi ha tres Biblioteques Públiques per a una població aproximada de cent mil habitants, població formada majoritàriament per estudiants d'ensenyament primari. Però ara anem per feina, pot ésser un agradable passeig pel districte.

A SANTS ens trobem amb la de SANTS-LES CORTS. Està al carrer Fígols nº 19 (davant del Camp dels Gossos) enclavada en un edifici de nova planta, està formada per dues sales, una per a infants, de reduïdes dimensions i una altra més gran per al públic adult. Va ser inaugurada el 18 de febrer de 1974. El seu fons bibliogràfic està format per un total de 6.101 llibres, així com una hemeroteca de 75 publicacions de tots tipus i 2 diaris. El seu horari i dies de funcionament és de dilluns a divendres d'11 a 13 hores del matí i de 17 a 21 hores a la tarda i els dissabtes de 10 a 13 hores.

A LA BORDETA sabem que existeix la de BORDETA-SANT JORDI, però no en tenim més informació.

Per altra banda tenim al districte nombroses Entitats Culturals que disposen de Biblioteca. Hem seguit un ordre purament alfabètic:

- Ateneu Popular de Sants, al carrer Riego, 28.

- Club Esportiu Mediterrani, carrer Regent Mendieta, 14-20.

Massa Coral La Vinya de Sants, carrer Cros, 13.

- Orfeó de Sants, carrer de Sants, 71-73.

- U.E.C.-Sants, al carrer Jocs Florals, 51.

Bé, ja hem acabat la passejada, esteu cansats? Doncs descansem, i si el passeig us ha semblat agradable ja sabeu el que heu de fer: repetir l'experiència tantes vegades com voleu. Si des d'aquestes línies hem aconseguit animar-vos a llegir, ja estem satisfets.

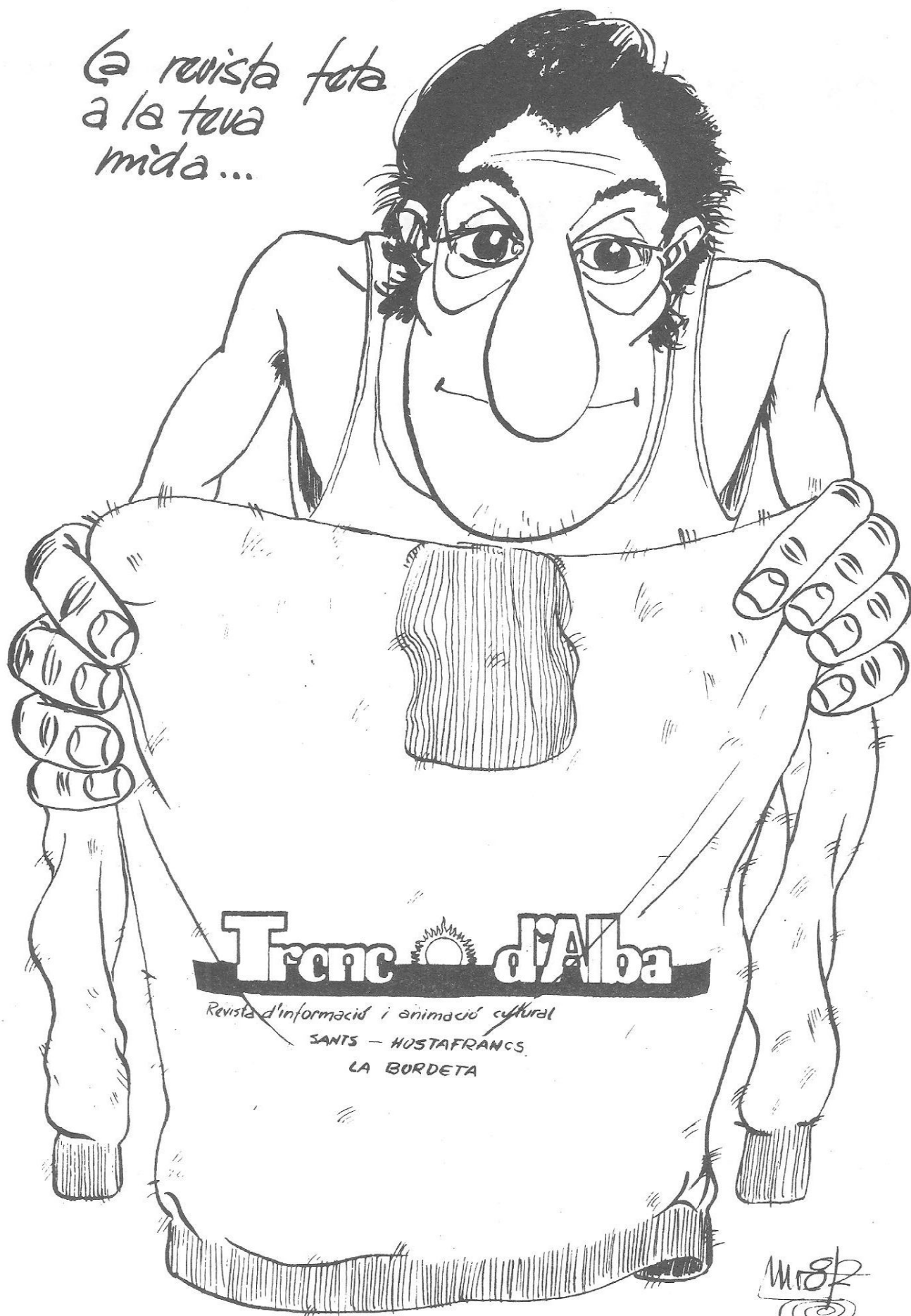
MERCE RODOREDA HA MORT.

L'escriptora Mercè Rodoreda ha mort, anunciaven a la ràdio i la televisió el passat dia 13 d'abril, ha mort un migdia de primavera al llit d'un hospital. La notícia ens ha deixat glaçats, però -sempre existeix un però en el món de la creació- ens queda la seva obra. Gràcies a tu, Mercè, qui escriu aquestes ratlles va poder descobrir l'essència d'un temps no viscut; gràcies a tu Mercè, molts homes i dones de tot el món han pogut descobrir que un escriptor no és una persona "llunyana", sinó que també pot viure els problemes quotidians. En aquest moment recordo la Natàlia, la dependenta de pastisseria de La Plaça del Diamant, tota voltada de coloms, i l'Aloma, aquella noia jove que sols viu pels de casa, i la Cecília del teu Carrer de les Camèlies, tots aquests personatges i molts d'altres ens faran recordar que una època, que un dia existí una de les escriptores més importants de la nostra narrativa mereixedora d'un guardó dels més importants: el PREMI D'HONOR DE LES LLETRES CATALANES. Has mort quan mancaven deu dies per la Diada del Llibre i la Rosa, el dia de Sant Jordi ha estat trist sense tu. Sempre et recordarem quan algun dia d'estiu parlem amb els amics en un jardí vora el mar i la música de l'envelat torni a sonar a la Festa Major.

JULIA BADAL.

Júlia Badal.

La revista feta
a la teua
mida...

Sopa de Lletres

SOPA DE LLETRES

EMH

BUSCA AQUEST DEU CANTANTS.

J I U I L E F A I R U N X I T O
 I O T V N O T L I J K L O Y E T
 T R A M O N M U N T A N E R N O
 R I U N V X I S I E L L O P O J
 O V E M M I T O L S J L R T B O
 L L J I A A N M U P P T E O R X
 L S O U R J N S I I T C H E A I
 T U A T I T O U T D B C C B M H
 N R N S N O M T E E A O T A L D
 O V I O A N I S S L I H I J E A
 M S S K R R A U L A S I S O D L
 I A A I O T R S L S S E E A A O
 D X A J S I I E O E T S R J I M
 I C C I E U R N N R R U O R R O
 V R E S L J O S B R O I N P A I
 O P U L L X I J O A N M O A M T

JOAN MANUEL SERRAT
 RAMON MUNTANER
 LLUIS LLACH
 OVIDI MONTLLOR
 JOAN ISAAC

RAIMON
 PI DE LA SERRA
 MARIA DEL MAR BONET
 MARINA ROSELL
 NURIA FELIU

SOLUCIÓ.....

J I U I L E F A I R U N X I T O
 I O T V N O T L I J K L O Y E T
 T R A M O N M U N T A N E R N O
 R I U N V X I S I E L L O P O J
 O V E M M I T O L S J L R T B O
 L L J I A A N M U P P T E O R X
 L S O U R J N S I I T C H E A I
 T U A T I T O U T D B C C B M H
 N R N S N O M T E E A O T A L D
 O V I O A N I S S L I H I J E A
 M S S K R R A U L A S I S O D L
 I A A I O T R S L S S E E A A O
 D X A J S I I E O E T S R J I M
 I C C I E U R N N R R U O R R O
 V R E S L J O S B R O I N P A I
 O P U L L X I J O A N M O A M T

Butlletí de Subscripció

FULL DE SUBSCRIPCIÓ O
 D'APORTACIÓ ECONÒMICA

Nom _____

Carrer _____

Població _____ D.P. _____

Telèfon _____ Activitat _____

Vull rebre la revista TRENC D'ALBA a
 través de la modalitat següent:

Subscripció normal (10 núms.) 750ptes ☐Subscripció de suport (id.) 1.500ptes ☐Aportació Voluntaria (id.) _____ptes ☐

Signatura,

DOMICILIACIÓ BANCARIA

Els agrairé que amb càrrec al meu
 compte/llibreta, atenguin els rebuts
 que els presentarà la revista "TRENC
 D'ALBA" (Alfred Picó o Manel Gómez).

Titular compte _____

Banc/Caixa _____

Agència _____

Nº compte/llibreta _____

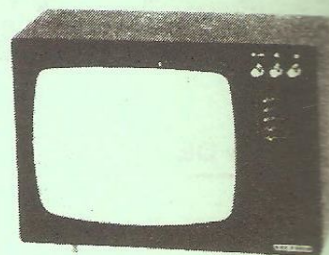
Població _____ Data _____

Signatura,

ENVIEU-LO A "TRENC D'ALBA" c/ Riego, 28 BARCELONA-14.

CY M A T I C

VENDA DE TELEVISORS
A COLOR, VIDEOS,
EQUIPS ALTA FIDELITAT
RADIOCASSETTES.....
CLUB VIDEO

Servei a domicili de Reparació TV al dia.

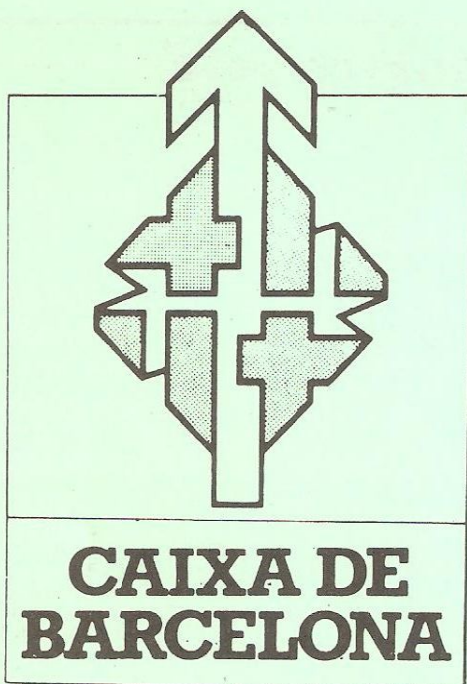
C/ Moianès 59 Telef. 223 36 70.

FARMACIA CENTRO DE ESPECIFICOS

A. SALTO VALLES

AVENIDA MADRID, 222 VALLESPÍ, 103 Tel. 339 63 32 Barna-14

fórmulas
magistrales
análisis
oxígeno
ortopedia
grupos
sanguíneos

CAIXA DE BARCELONA

BARCELONA - 14

SANTS - Sants, 65-69 - Tlf. 421.35.11
PLAÇA DEL CENTRE - Av. Madrid, 217 i Vallespir, 113
HOSTAFRANCS - Consell de Cent, 11 - Tlf. 243.55.03
LA BORDETA - Badal, 90-92 - Tlf. 331.26.47
GAYARRE - Gayarre, 15-17 - Tlf. 422.35.72
OLZINELLES - Olzinelles, 10-12 - Tlf. 422.36.27
SANT MEDIR - Constitució, 40 - Tlf. 431.30.10

BARCELONA - 28

BADAL - Carretera de Sants, 295-297
AVGDA. DE MADRID - Av. de Madrid, 9 - Tlf. 333.18.16
SUGRAÑES - Sant Frederic, 1-3 - Tlf. 422.39.72
SANTA TECLA - Av. Madrid, 92 - Tlf. 339.83.14
CAN MANTEGA - Violant d'Hongria, 100 - Tlf. 339.44.23
GALILEO - Galileo, 54-58 - Tlf. 330.51.04